

**TEESIT ALUSTUKSESTA, JOKA PIDETTIIN PIETARIN
YLEISKAUPUNKILAISESSA KONFERENSSISSA
HEINÄKUUN 8 pnä SOCIALIDEMOKRAATTISEN
TYÖVÄENPUOLUEEN SUHTAUTUMISESTA
KOLMANTEEN DUUMAAN ²¹**

1. Duuman boikotointi, kuten Venäjän vallankumouksen kokemus on osoittanut, on vallankumouksellisen sosialidemokratian ainoa oikea päätös sellaisissa historiallisissa olosuhteissa, jolloin boikotti on todella aktiivista boikottia, s.o. ilmentää laajan ja yleisen vallankumouksellisen nousun voimaa, nousun, joka välittömästi kulkee suoranaiseen rynnäkköön vanhaa valtaa vastaan (siis aseelliseen kapinaan). Boikotti täyttää suuren historiallisen tehtävän, kun sen sisältönä on se, että proletariaatti varoittaa koko kansaa sokeasta pikkuporvarillisesta viehättymisestä perustuslaillisiin illuusioihin ja ensimmäisiin, vanhan vallan suomiin muka perustuslaillisiin laitoksiin.

2. Jos boikotti katsotaan sellaisenaan vaikuttavaksi keinoksi ilman laajan, yleisen, voimakkaan ja nopean vallankumouksellisen nousun oloja ja vanhan vallan kukistamiseen suunnattua suoranaista yleiskansallista rynnäkköä,— ilman tehtävää taistella sitä vastaan, että kansa viehättyy lahjoitettuun perustuslakiin,— niin se merkitsee toimimista tunteen eikä järjen vaikutuksen alaisena.

3. Siksi Duuman boikotoinnin julistaminen sillä perusteella, että kadeteille suotuisa vaalilaki on vaihdettu lokakuulaisille suotuisaksi,— sillä perusteella, että toisen Duuman sijalle, joka puhui kadettilaisesti ja toimi lokakuulaisesti ja johon sosialidemokraatit hyödyksi vallankumouksen asialle osallistuivat, tulee avoimesti lokakuulainen Duma,— boikotoinnin julistaminen sillä perusteella ei merkitsisi ainoastaan johdonmukaisen vallankumouksellisen toiminnan vaihtamista vallankumoukselliseen hermoiluun, vaan myös sen ilmaisemista, että itse sosialidemo-

kraatit ovat kadettilaiseen Duumaan ja kadettilaiseen perustuslakiin nähden pahimpien illuusioiden vallassa.

4. Vallankumouksellisen sosialidemokratian koko agitaa-tiotyön keskiönä täytyy olla sen selittäminen kansalle, että vuoden 1907 kesäkuun 3 päivän valtiokaappaus on suoranainen ja aivan kiertämätön seuraus vuoden 1905 joulukuun kapinan tappiosta. Venäjän vallankumouksen toisen kauden, vuosien 1906 ja 1907, opetuksena on se, että samanlainen jatkuva taantumuksen hyökkäys ja vallankumouksen perääntyminen, mikä tapahtui koko tuon kauden aikana, on kiertämätöntä perustuslakiin uskomisen vallitessa, on kiertämätöntä muka perustuslaillisten taistelukeinojen vallitessa, on kiertämätöntä siihen saakka, kunnes proletariaatti kärsimistään tappioista lujittuneena ja voimansa koonneena nousee verrattomasti sankemmin joukon päättäväisempään ja hyökkäävämpään vallankumoukselliseen rynnistykseen, jonka tarkoituksena on tsaarivallan kukistaminen.

5. Lakkoliikettä, joka on nyt puhjennut Moskovon teollisuusalueella ja alkaa levitä myös Venäjän muille seuduille, on pidettävä mitä varmimpana takeena lähitulevaisuudessa mahdollisesta vallankumouksellisesta noususta. Sen vuoksi sosialidemokratian on ponnistettava kaikki voimansa ei ainoastaan proletariaatin taloudellisen taistelun tukemiseksi ja kehittämiseksi, vaan myöskin nykyisen, toistaiseksi vain ammatillisen, liikkeen muuttamiseksi laajaksi vallankumoukselliseksi nousuksi ja työväenjoukkojen välittömäksi taisteluksi tsarismmin aseellista voimaa vastaan. Vain silloin, kun sosialidemokratian ponnistukset tähän suuntaan onnistuvat, vain jo syntyneen hyökkäävän vallankumouksellisen liikkeen pohjalla voi saada vakavan merkityksen boikottitunnus, joka on kiinteässä yhteydessä siihen, että joukkoja kutsutaan avoimesti aseelliseen kapinaan, tsaarivallan kukistamiseen, sen korvaamiseen väliaikaisella vallankumoushallituksella perustavan kokouksen koollekutsumiseksi yleisen, välittömän, yhtäläisen ja salaisen äänestyksen pohjalla.

Kirjoitettu heinäkuussa 1907

*Julkaistu heinäkuussa 1907
erillisenä lehtisenä*

*Julkaistaan lehtisen
tekstin mukaan*